

[Udenrigsministeren.]

ikke helt rigtig, naar jeg sagde, at ved Toldsatser af forskellig Karakter kunde det ikke opnaas, for hvis saadanne Toldsatser kunde gennemføres, kunde man maaske, ganske vist med stor Usikkerhed, opnaa en tilsvarende Afpasning til vore Handelsaftaler, men en saadan Forskel i Toldsatserne er uigennemførlig over for de paagældende Lande. En saadan forskelsmæssig Behandling af Landene tilsigtes ikke gennem Valutabestemmelserne; der tilsigtes derigenom en Ordning til Opfyldelse af de Handelsaftaler, om hvilke vi er enige med de to paagældende Lande.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen skal jeg sige, at de af ham saa hedt begærede Tal skal jeg sørge for kommer frem i det paagældende Udvalg.

Til den højtærede Udenrigsminister vil jeg gerne sige, at Udenrigsministeren maa dog sikkert huske ikke saa lidt forkert, hvad angaar Grunden til, at Valutacentralen opstod i Januar—Februar 1932. Der kan ikke være den fjerneste Tvivl om, at Tanken om Valutacentralen opstod i Slutningen af Januar 1932 af en eneste Grund, nemlig den tyske Toldforhøjelse med Hensyn til det danske Smør. At det saa udviklede sig videre til Anvendelse af Instrumentet paa en hel Række andre Omraader, er en Ting for sig, men det kan overhovedet ikke bestrides, at Udgangspunktet for Valutacentralen og den lange Række Forhandlinger, der fandt Sted, inden det ærede Medlem Hr. Hauge førte den ud i Livet, var Tysklands Angreb paa Afsetningen af danske Landbrugsvare.

Til Udenrigsministeren vil jeg endvidere gerne sige, at den Fejl, Ministeren begaar over for de Betragtninger, som kommer frem fra vor Side, er for det første, at han pure benægter, at det ved en Toldpolitik med Uddifferentiering af Toldsatser er muligt at handle inden for en bredere Mestbegunstigelsesramme, end Valutacentralsystemet er, saaledes at man kan opnaa nogle af de Fordele, vi har nævnt, og for det andet, at han halstarrigt, maa man vel have Lov til at sige, fastholder den Betragtning med Hensyn til hvilken jeg ikke skal gaa ind i en længere Diskussion med ham, at det System, man gaar ind for, i et og alt svarer til Mestbegunstigelses-systemet. Til denne Betragtning kunde der

unægtelig siges ganske overordentlig meget, og jeg tror ikke, den højtærede Udenrigsminister vil paastaa, at der ikke kunde fremføres betydningsfulde Argumenter for en modsat Opfattelse af den, han gav Udtryk for.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Jeg har altid beundret den højtærede Udenrigsministers Evne til med smilende Elegance at benægte Kendsgninger, som ikke paa nogen Maade lader sig benægte, og som kun benægtes af Hensyn til, at det over for Udlandet skal kunne siges, at de er benægtet. Den elegante Sikkerhed, hvormed det gøres, har jeg altid beundret, og det vil jeg gerne give Udtryk for igen ved denne Lejlighed.

Naar Ministeren taler om, at der naturligvis ikke er Forskel paa Behandlingen af de to Lande, ja, saa kan man jo smage paa det. Naar man har forpligtet sig til at foretage 80 pCt. af sit Kulindkøb i England — jeg tror, det er saadan, Tallet er, det er i hvert Fald et meget stort Kvantum —, kan man efter Behag sige, at der herved er givet England en Fortrinsstilling med Hensyn til at sælge Kul her i Landet, eller benægte det. Den højtærede Udenrigsminister benægter altsaa, at der er givet en saadan Fortrinsstilling, men endin, vi ved alle, hvad det betyder, og derfor er der ingen Grund til at opholde sig længe ved det. Det, der er det interessante, er, at Udenrigsministeren nu erkender, at naar man lavede Toldsatser, som virkelig var egnede til Formaålet, saa kunde de naturligvis ogsaa bruges til Formaålet, og det glæder mig, at Udenrigsministeren er naaet saa vidt. En vis Doktrinarisme har hidtil været en uoverstigelig Barriere paa dette Punkt, men nu er vi altsaa naaet saa vidt. Men, siger saa Ministeren, de kan ikke gennemføres. Ja, hvorfor kan de ikke gennemføres? Det skulde altsaa være, fordi Danmark ikke har Frihed over for sin Toldlovgivning, fordi Udlandet ønsker at bestemme over denne Toldlovgivning. Men deroverfor vil jeg gerne sige, at rent principielt maa det være saaledes, at Valutacentralen er den absolut uoverstigelige Hindring, som derfor er og maa være mere ubehagelig fra et udenlandsk Synspunkt end Toldlovgivning, der vel kan danne en høj Barriere, men ikke en uoverstigelig Barriere. Det er paa dette Punkt, at den højtærede Udenrigsminister ser principielt urigtigt paa Forholdet.